

Upala sem si iskati.
V zmešnjavah časa.
V strašnem neredu tega sveta.
Na brezpotjih.
Na razmaku morskih širjav.

Med karminasto barvo
nasnuti koraki so bili tvoji.
In ti,
z enim samim prihodom
uhojen v meni.

Razdvajam dan

| 9

Razdvajam dan
na čas, ko te ni
in čas, ko si z menoj.

Razdvajam dan
na čas hitenja,
da hitreje mine
in na pričakovanja
tvoje skorajšnje bližine.

Razdvajam čas,
ko si z menoj,
na trenutke proslavitve
in ko te ni,
na trenutke
skorajšnje združitve.

Samo nama je dan ta presledek v času,
da skozenj potujeva,
se rahlo odmikava in približujeva,
dosegava se
in predana prostoru in času
si kradeva sebe,
se praskava, stikava.
Preko prhkkih sipin razbeljenih pušč,
skozi bolščeče puščice črepinj
se osupla prebija med popke
deviških vonjav,
blagega božanja
in sladkih omam iz daljav.
Potujeva...

Neskončna je pot,
zvezdam naproti.

Nežen in blag je tvoj dih.
Sleherno poro poboža.
Objame mi tilnik.
Začuti v drhtenju ga koža.
Komaj zaznavno
v lase se prikrade
in vabi, obeta.
Zahoče se mu razvade.
Igral bo počasi.
Predihal vsak gib,
da struna na vratu dahne utrip.

Zapoznala zima bele metulje pase,
razpodi, razdivja jih na strehe,
na jase.

Preproga neskončnih belih podob
spodrezala krila bo pticam
in za nekaj časa posrkala
vonj bo cvetlicam.

Daj, da v snežnih darovih
nasitim se tvoje bližine,
naj čas se ustavi
na robu te blage tišine.

Vse je v zraku.
Migotanje sopare,
ki se je otresla z oblakov.
Sopenje meglic,
ki so se stekle z bohotnih hribov.
Brenčanje čebel,
ki so nasukale svoj gosti ples.
In zavijanje moskitov.
Najini telesi lebdita,
prestreljeni od belih lis dolge svetlobe
in pregneteni od udarcev noči,
ki so prekratke, da bi vrnile moč
izkrčenim žilam.

Prasketanje kresnih plamenov
se umirja.
Le vetra sva žejna.
Le dotikov sva lačna.

S pogledi pobožava najine veke
in nasnujeva tanke niti novih sanj.

Mlačni vonj poletnih sapic ju je posrkal.
Šla sta med razkošne travnike,
zatavala na sveže košenice
bahavo nastavljene soncu.
Ona v beli prosojni majčki,
z ognjevitim valovanjem
svojih žitnih las,
ki so dišali po senu,
on z blagohotno hotnim
čutenjem kosca.
Pa je veter odpel bele gumbke,
jih ponesel, kakor bi jih
pravkar ulovil v reki,
nato jih je pobožal travnik
z milino materine roke
in kopa sena se je zazibala.

	Najinost
7	Bežnost
9	Razdvajam dan
11	Presledek v času
13	Utrip
15	Zimska simfonija
17	Voščilo
19	Nokturno
21	Vse je v zraku
23	V Amorju
25	Najinost
27	Sama s teboj
29	Poševno zleknjena
31	Potem
33	Ko je prišel
35	Vrtinec
37	Dokumentarec
39	Nasnuta
41	Cvet droban
43	Hčerki
45	Skozi mavrico časa
47	Materi
49	Vrnjen smehljaj
	Vezi
53	Utrinek
55	Nekoč
57	Klic
59	Darovana
61	Čakajoč
63	Noč
65	Prgišče

67	Burja prinese jutro	133
69	Levitev	
71	Drevo	
73	Razkošje obdarovanca	
75	Ob Soči	
77	Spim te	
79	Tudi to je praznik	
81	Ptič daljnih morij	
83	Mladost	
85	Kavarna	
87	Samo zaris	
89	Ulice mojega mesta	
	Vrtinci	
93	Sem tu	
95	Beg	
97	Nocoj	
99	Kdo si	
101	Geometrijski plašč	
103	Brez bisera	
105	Bijem te	
107	Plenilec	
109	Zareza	
111	Tako tanka je opna	
113	Skrhana siva podoba	
115	Duša	
117	Memento mori	
119	Rana	
121	Sence sna	
123	Bedela bom	
125	Ukradeni drobci	
127	Na pogrinjku asfalta	
129	Na spoj sveta	
131	Po-misel	